

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 228. — STEV. 228.

NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 28, 1932. — SREDA, 28. SEPTEMBRA 1932

TELEFON: CHELSEA 3-3878

VOLUME XL. — LETNIK XL.

STRASSEN ORKAN JE OPUSTOŠIL PUERTO RICO

KATASTROFA JE SLIČNA ONI, KI JE OBISKALA OTOK PRED ŠTIRIMI LETI

Več vasi je popolnoma uničenih. — Dvesto mrtvih in nad tisoč ranjenih. — Vihar je divjal z naglico 125 milj na uro. — Polja so opustošena in ves pridelek je uničen. — Ker je vodovod porušen, se je batil izbruha epidemij. — Vihar je dosegel oplenčni svoj višek.

SAN JUAN, Puerto Rico, 27. septembra. — Tropični orkan je danes porušil več mest in vasi ter strahovito opustošil glavno mesto Puerto Rico. Na stotine poslopov je v razvalinah. Škoda je ogromna in baje popolnoma nič ne zaostaja za ono, ki jo je povzročil strahovit vihar leta 1928, ko je izgubilo 271 ljudi življenje.

Kolikor je mogoče dognati iz dosedanjih poročil, je zahteval vihar dvesto smrtnih žrtev, nad tisoč oseb je pa poškodovanih. Med razvalinami je gotovo še dosti mrtvih in ranjenih. Na tisoče ljudi je brez strehe.

Hurikan se je pojavil pri Leeward otočju ter prihrul nad vzhodno obalo Puerto Rico z naglico 125 milj na uro. Ko je opravil svoje pošastno delo, se je začel pomikati v smeri proti San Domingo.

Strašen vihar je uničil vse lažje zgrajene hiše, ruval drevesa in pustošil polja. V zvezi z viharjem se je pojavil strahovit nalin, ki je trajal ves dan ter onemogočal reševanje.

Mesto San Juan je deloma preplavljen. Governer Beverley je sporočil, da je ves otok strahovito opustošen. Njegova prva skrb velja popravi vodo-voda, kajti pitne vode je skoro popolnoma zmanjkal, in batil se je izbruha nalezljivih bolezni. Brzjavna in telefonska zveza je prekinjena. Vsi poljski pridelki so uničeni.

Najbolj so opustušeni sledeči kraji: — Humaco, Fujado, San Juan Luquillo, Canobanos, Los Piedros, Guabo in Caguia.

V San Juanu je po ulicah poldruži čevelj vode. Vihar se je pojavil oplenčni. Hipoma so ugasnile vse luči, in med 115,000 prebivalci glavnega mesta je nastala panika.

V Canobas je uničenih osemdeset odstotkov hiš. V Lugillo stoji le še cerkev.

V San Juanu je bilo razmeroma malo smrtnih slučajev, ker je policija izganjala prebivalce iz slabo zgrajenih hiš ter jih spravljala v cerkev in zidane šole.

Koliko znaša povzročena škoda, se zaenkrat še ni dalo dognati, toda cenijo jo na več milijonov dolarjev.

Zupani sosednjih vasi so prišli danes k governerju in ga prosili, naj jim da na razpolago dovolji krst, da bodo mogli pokopati mrtvice. Governer jim je prošnjo odbil, češ, da je treba najprej skrbeti za žive.

Governer je naročil ravnateljem kaznilnic, naj uporabijo kaznence pri odvažjanju razvalin. Kaznenci pri svojem delu niso zastraženi.

WASHINGTON, D. C., 27. septembra. — Geo. Smith, ki je eden ravnateljev Rdečega križa, se je podal z zrakoplovom na Jug ter upa dospeti v četrtek opoldne v San Juan. Smith je bil leta 1928 šest mesecev na Puerto Rico, kjer je načeloval pomožni akciji.

Kakor hitro bodo dospela natančna poročila o obsegu nesreče, bo odplula proti otoku ameriška kri-

Bomba porušila sodnikovo hišo

STAVKARSKI NEMIRI V OHIO

Hudi spopadi med stavkarji in delavci. — Dva sta bila ubita. — Governor je poslal truperje.

Columbus, Ohio, 27. septembra. — V sledljutih izgredov v boju med majnerji in operaterji, kjer sta bila tekmo enega dneva ubita dva moža, državna milica zopet patrulira premogarsko okrožje v Hocking Valley.

Ko je bil v jutrašnjih spopadih ubit 18 let stari dijak visoke šole, pri rovu št. 267, ki je last Ohio Collieries Company, je governor George White postal oddelki državnih gardistov. Proti včeretu pa je majner Cash Tedrow ustrelil agitatorja Boyd Vineenta v samoobrambi.

Visokošole Clafmont Banfield je bil smrtno ranjen, ko se je svoj materjo v tremi mlajšimi otroci skrival v hiši med streli. V sledi tega sta bila aretirana dva gardista pod obdobjem, da sta streljala v hiši.

Governor White je odredil, da se mora majna zapreti, dokler ni ljudsevo varno za svoje življenje. Rekel je, da takih razmer ne bo več trpel.

Dalje je reklo governor:

— Ako bo kdo streljal, bodo streljali vojaki.

Ohio Collieries Company ni hotela sprejeti stavkarskega premirja, katerega je dosegel governor in katerega so pred dvema tednoma odobrili zastopniki unije in operatorjev.

POGOJI GLEDE CHACO SO SPREJETI

Asuncion, Paragvaj, 27. sept. Paragvajska vlada je sprejela pogoje za prenemanje sovražnosti z Bolivijsko v Chaco pokrajini. Naredi za premirje določa v okrožju nadzorstvo komisije nevratnih držav.

Paragvaj in Bolivijska so sprejeli naslednje pogoje komisije v Washingtonu: takojšnji odpoklic vojaščev, popolna razorezočev Chaco okraja v treh tednih, ter zmanjšanje armade obeh držav na najvišje število, ki zadostuje za vzdrževanje notranjega reda.

Paragvajska vlada je tudi prepustila "v rokah mednarodne pravice" poravnavo šestdesetletnega zaračuna meje med obe državama.

Skupno s tem poročilom je prišlo tudi naznanilo paragvajskega vojnega ministra, da so paragske čete pregnale bolivijski napad na trdnjava Are. Drugi oddelek pa je preprečil, da bolijske posadke iz trdnjave 14. septembra.

Rdeči križ bo dal zaenkrat prebivalcem Puerto Rica deset tisoč sodov moke in veliko množino sukna.

PHILADELPHIA, Pa., 27. septembra. — V tujem glavnem stan presbiterijanske cerkve v Združenih državah je dospelo poročilo, da je presbiterijanska bolnica v San Juanu precej poškodovana, dočim se bolnikom ni nič zgodilo.

VELIK POTRES NA BALKANU

Središče potresa je bilo v Macedoniji in Kalcidici. 120 oseb je bilo ubitih.

Atena, Grška, 27. septembra. — Pri potresu v Macedoniji in Kalcidici je bilo ubitih okoli 120 oseb. Največ mrtvih je bilo v vasi Ierisos in Stratoni.

Tudi v Jugoslaviji so čutili potres, toda človeških žrtev ni. Tudi v Bukaresti je trajal potres dvanajst minut.

Potresni observatoriji kažejo, da se je potres pričel ob 8.30 in je trajal skoraj tri ure. Med največjim sunkom je celo potresna igla odpadla.

Vas Stratoni je popolnoma porušena. Samo tu je bilo ubitih od 50 do 100 oseb. V sosednji vasi Ierisos je bilo ubitih okoli 50 oseb, in mnogo hiš je bilo porušenih.

Belgrad, Jugoslavija, 27. sept.

Hud potres je napravil veliko škodo in prebivalstvo je bilo v velikem strahu v krajih Yalandovo, Kavadar, Demirkapu in Gjevgjeli v južni Srbiji.

Poročila na neznanajo nikakih človeških žrtev, toda prebivalstvo je celo noč ostalo na prostem.

FRANCOZI HVALIJO HERRIOTA

Pariz, Francija, 27. septembra. Časopisje proslavlja govor, ki ga je imel francoski ministrski predsednik Herriot. V govoru se je zavzemal za evropski mir ter poudarjal, da bi izbruhnila nova vojna, ako bi Nemčiji dovolili, da poveča svojo armado.

EBERTU SO POSTAVILI SPOMENIK

Berlin, Nemčija, 27. septembra. Tukaj so odkrili spomenik prvemu predsedniku nemške republike Friedrichu Ebertu. Spomenik stoji v enem delu mesta, kjer je dala občina zgraditi 1400 stanovanj za revne družine.

BOLIVIJA JE VPOKLICALA REZERVE

La Paz, Bolivijska, 26. septembra. — Z vpoklicem rezervistov se je ojačala bolivijska armada za osmedeset odstotkov. Nevarnost vojne med Bolivijsko in Paragvajem je zaenkrat preprečena, toda vlada pravi, da bo biti pravljena za vsak slučaj.

žarka z zdravili, zdravniki in bolniškimi strežnicami no krovu.

Rdeči križ bo dal zaenkrat prebivalcem Puerto Rica deset tisoč sodov moke in veliko množino sukna.

PHILADELPHIA, Pa., 27. septembra. — V tujem glavnem stan presbiterijanske cerkve v Združenih državah je dospelo poročilo, da je presbiterijanska bolnica v San Juanu precej poškodovana, dočim se bolnikom ni nič zgodilo.

JAPONSKA SE PROTI LIGI

Japonska se bo z armado vprla Ligi narodov. — Japonska ne sprejme druge Ligue odločitve kot priznanje Mančukuo.

Tokio, Japonska, 27. septembra. — Japonski vojni minister general Sadao Araki je izjavil, da bo Japonska odločeno zavrnila vsak predlog Lige narodov, ki ne bo priznal neodvisnosti Mančukuo.

Eksplozija je hišo skoro popolnoma porušila. Vrata so padla iz tečajev, leseni deli so leteli naokrog, resno pa ni bil nihče poškodovan.

Sodnikova žena je nekoliko ranjena na čelu, služkinja, ki je spa-

la v podstrešni sobi, je pa dobila histerični napad. Eksplozijo je bilo slišati v okrožju ene milje. Tudi nekaj sosednjih poslopov je precej poškodovanih.

Pri preiskavi, ki je bila takoj uvedena, se je dognalo, da so malo pred eksplozijo videli v bližini hiše velik avtomobil.

V mestu Baldwinsville, ki je oddaljeno trideset milij od tukaj, je bilo ukradenih dne 14. septembra iz nekega skladišča 97 patron dinamita.

Tako po eksploziji je policija zastražila hišo bivšega governera Fullerja, predsednika Harvard

univerze, Lowella, ter stanovanja raznih državnih sodniških uradnikov, ki so igrali tako vlogo v

znamenem procesu proti Saccu in Vanzettiju.

Ta poročila se mogoče nanašajo na polnenje zalog, ki so bile porabljeni tekom operacij v Mandžuriji. Take zaloge se vedno dopolnijo in pri tem tudi glede na vladu na to, da dobi kar največ brezposelnih delo.

Ako bodo še kake vojne operacije v Sanghaju, je odvisno samo od stalnega Kitajske.

Konečno je reklo Araki, da so bili vse japonske vojne operacije v Mandžuriji izvršene v samobrambi.

Konečno je reklo Araki, da so bili vse japonske vojne operacije v Mandžuriji izvršene v samobrambi.

KABNETNA KRIZA V ANGLIJI

London, Anglija, 26. septembra. — Angleški kralj se bo že v petek vrnil s svojim počitnicem v London. V sredo se bo vrnil kabinetna seja, pri kateri bodo razpravljali o otavski trgovski pogodbi. Pogodbi bo odločeno na sprovoval Sir Herbert Samuel s svojimi liberalnimi tovariši. Ako pogodba ne bo odobrena, bo nastala v Angliji kabinetna kriza, in kralj bo moral dobiti ministrskemu predsedniku MacDonaldu naslednika.

S "ZEPPELINOM" SE JE HOTEL PELJATI

Friedrichshafen, Nemčija, 27. septembra. — Predno je odpluli vodilji balon "Graf Zeppelin" proti Braziliji, so našli skritega med prtljago sedemnajstletnega Marijana Welewskega. Fanta so arretirali in sodišče ga je obsodilo na dva tedna zapora.

Gandhi je stradal v protest

proti indijski volilni pravici, po

kateri so nizji sloji zelo prikrjani

v svojih praviceh. Angleška

vlada je medtem potrdila sporazum

med višjimi in nižjimi sloji,

nakar je Gandhi prenehal s stranjanjem.

Kot pravijo zdravniki, se

Gandhijevo zdravje naglo vraca

in njegova živiljenjska moč na-

rašča.

Gandhi je stradal v protest

proti indijski volilni pravici, po

kateri so nizji sloji zelo prikrjani

v svojih praviceh. Angleška

vlada je medtem potrdila sporazum

med višjimi in nižjimi sloji,

nakar je Gandhi prenehal s stranjanjem.

Kot pravijo zdravniki, se

Gandhijevo zdravje naglo vraca

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto večja za Ameriko in Za New York za celo leto \$7.00
Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
Za pol leta \$3.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za četr leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemski nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobudejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

JAPONSKI NAČRT

Ker Japonska čisto pravilno vpošteva odpor, ki je nastal v Združenih državah severne Amerike proti njeni politiki v Mandžuriji, in ker se Japonska čisto nič ne varala glede ogromne sile, ki jo predstavlja Amerika, zato gre diplomacija v Tokiju za tem, da položaj v Aziji eddalje bolj komplieira, tako da bi Evropa ne stala več pred vprašanjem ene same mandžurske province, ki se je od Kitaja odtrgala, ampak pred vprašanjem razpadanja celičega kitajskega cesarstva sploh.

Ker Lyttonovo poročilo (ki nikakor ni sestavljeno v tako ostrem tonu v škodo Japonske, kakor se je izpočetka govorilo), priporoča, da se v Mandžuriji po prehodnem sporazumu z Japonsko in pod pogojem strogega spošvanja privilegijev, ki so bili priznani Japonski od Kitaja v tako zvanih 22 točkah leta 1915, zoper vpostavi legalna nadoblast Kitaja, zato je sedaj v Tokiju prevladalo mnenje, da naj se takozvani Mančuko ne anektira, kakor se je prvotno nameraval, ampak da naj se v resnici ohrani, oziroma razširi njegova neodvisnost.

To bi na eni strani izpodneslo tia argumentom Amerike, ki operira proti Japonski s tem, da je Mančuko gola maska za aneksijo, na drugi strani pa bi to odgovarjalo resničnim težnjam prebivalstva, ki hoče biti neodvisno od Kitaja, pa tudi uživati tako avtonomijo, ki ne bi bila preveč ovirana od japonskih svetovalcev.

Obenem pa Japonci kljub temu, da tokijska vlada in generaliteta to odločno demantira, zasledujejo načrt, po katerem naj bi se od Kitaja odtrgal ves sever s Pekingom in Tiencinom ter mongolsko provincijo Džehol ter skupaj s Mančukoom združil v cesarstvo, ki naj bi mu vladali sedanji poglavar Mančukoa bivši kitajski cesar Pu Ji.

Ti načrti so jasno razvidni tudi iz namere japonskega generalnega štaba, ki pod pretvezo, da je treba izkoreniniti banditstvo, katero ima svoje središče v Pekingu, pravljiva pohod v Mongolijo.

V Pekingu in Tiencinu, kakor tudi v Mongoliji že obstaja stranka, ki ima namen, da proglaši novo cesarstvo, kakor hitro bi japonske čete prekoračile Veliki zid.

Separatisti bi pozvali Pu Jija, naj zasede v Pekingu: star prestol kitajskih cesarjev.

Na ta način bi bil na mah rešen mednarodni problem kitajske suverenitete v Mandžuriji, na kateri Liga narodov vztraja, ker bi Mandžurija prišla pod kitajsko vlado oziroma državo, ki bi sklenila zvezo z Japonsko.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANEŠLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Din 200	\$ 4.—
Din 300	\$ 5.85
Din 400	\$ 7.50
Din 500	\$ 9.—
Din 1000	\$17.50
Din 5000	\$85.—
Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali hrani dovoljujemo še bolje pogoje.	Lir 100 \$ 5.75 Lir 200 \$11.40 Lir 300 \$16.00 Lir 400 \$22.— Lir 500 \$27.— Lir 1000 \$52.75

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " \$10.00 " "	\$10.80
" " \$15.00 " "	\$15.90
" " \$20.00 " "	\$21.00
" " \$40.00 " "	\$41.10
" " \$50.00 " "	\$51.30

Prejemnik dobri v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTERS in pričojljivo.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18TH STREET NEW YORK, N. Y.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda z Amerikoi — Naročajte ga!

Tudi Vi želite še enkrat videti domovino!

Za denar, katerega potrošite v brezdelju, lahko tresačnice Vašo željo in obiščete rojstni kraj.

Voznja od New Yorka do Ljubljane stane \$ 84.23
Za tja in nazaj preko Havre \$159.00
Od New Yorka do Trsta \$ 90.00
Za tja in nazaj \$150.00

Na brzoparnikih nekaj več.

Tudi kdor še ni ameriški državljan, dobi dovoljenje, s katerim lahko ostane v domovini eno leto.

Moderni parniki Vam nudijo vso postrežbo in neprijetnosti dožive le potniki, ki odpotujejo brez potrebnih navodil.

PIŠITE TAKOJ ZA BREZPLAČNA NAVODILA NA:

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 West 18th Street New York, N. Y.

LEP USPEH SLOVENSKEGA DOMA V BROOKLYNU

Nedeljska proslava Slovenskega doma v Brooklynu je bila več kot koncert, torej več kot oglašano: rojaki, ki so se v ogromnem številu udležili in naravnost nem številni dvorano, so uživali dolgo mešanico programa z vso raznolikostjo govorov, petja, glasbe in koncertov.

Solistom, ki žal niso prednašali več slovenskih in manj angleških, kateri itak slišimo vsako uro na radio, je sledil "Sloven" pod vodstvom g. I. Hudeta. To je dobro izvezbano društvo z izkušenimi pevci, ki so tudi zelo srečno izbrali predstavo "Treh tičkov". Po vsem tem dolgem programu je seveda sledila domača zabava, spodaj in zgoraj. Večjina je bila gotovno predvsem z vsej srečo in koncerti točki Volaričeve "Večer" in Schwabov "Izgubljeni svet".

Nekaj nenavadnega je bila godba na tri tamburice obenem, katero je podal g. Nick Bakerič. To je menda njegova lastna iznajmljivanja in kot da so časi le lepi in cvetoči. Bil je torej vsestranski uspeh. Domu pa gre zasuga, da je vse udeležence spravil v tako zadano voljo, kar je tudi velika zasluga za človeštvo, ker to je koristno zdravju na duši in telesu.

Program je bil torej dolg, toda ne predolg radi zanimivosti, temveč ker na zabavi ni bilo rojakov iz tistega slavnega kraja, kjer stene kar takele s hrbiti premaknejo, da se naredi prostor. Poleg pomanjkanja prostora je v dvorani vladala neka sicer prjetna, a nikakor ne preveč zdravja toplota. Toda razvedrili so nas pevci in govorniki.

Otvoril je g. John Cvetkovič, ki je kot predsednik Slovenskega doma in imenu korporacije pozdravil navzoče ter izrekel zahvalno za obilno udeležbo. On je tudi uvajal druge točke programu.

Oglasnih jugoslovenskih zastopnikov iz Washingtona in New Yorka ni bilo, vendar pa je za g. konzula Jankoviča, ki je moral v domovino radi zdravljenja, imel kratici nagovor g. S. Troš.

Drugi govornik je bil g. A. Kobal, ki je v kratkih besedah podal pregled o pomenu narodnih domov za slovenski narod. Enako je naslednil govornik g. Ivan Mladinec pozdravil navzoče in jih pozival k delu za svoj narodni dom.

Sledila je cela vrsta koncertnih točk. "Domovina" pod vodstvom g. M. Trošta se je odlikovala kot zbor z dvema pesmima, ki so zaznali vse.

Najlepše v programu pa je bil seveda nastop g. A. Šublja. "Naš stari Tone", sem slišal veselo vzdikanje po dvorani brž ko je bil oznanjen. Zapel je dve koroški, narodno "Zapuščen" in Košutovo staro zbirko napevov "Vrbško jezero", spremljal pa je gđa Pauline Šubelj. Pel pa je tako od sreca kot zna peti menda le on naše lepe narodne. Posebeno tdy sta bili nekaj zelo lepega.

G. Šublja sem slišal že precejkrat. Zdi se mi, da je tu očit na predek. Občinstvo je po petju burno plaskalo.

Nekakšen "dezert" po vseh koncertnih točkah so pa nudili "Trije tički". Tudi ti menda še niso bili tako razigrani. Vsestranska pretiranost je v taki komediji umestna in jim je nihče ne zameri. Smeh pravzaprav odvisi od

pretiranosti. Gdje Minka Sršenova in g. Ivan Maček, Frank Pirnat, Agricij Jerman, Vinko Oveca, Janko Strnad, Frank Starha so svoje prispevali, kakor igra za teve in več.

Vsem, ki so obogatili program, moram le čestitati na uspehu, Slovenskemu Domu, ki je pravilno oskrbel sodelovanje kar vseh treh naših pevskih zborov, želim še veliko takih uspehov.

Osredil bi še par besed radi programa. Po jeziku, ki ni povsem kot bi moral biti, vidim, da ga ni tiskala tiskarna Glasa Naroda, v katerem listu sem v dopisih precej čital o prireditvi. Zaradi tiskala še program, ako je velikodušno v listu odstopila toliko prostora za oglašanje prireditve. Vse, kar je prav. Zato upam, da ne bo zamere, če pripovedam, da se v takih ozirih bolj držimo gesla: Svoji k svojim!

POZIV NAROČNIKOM

Vse naročnike, ki se niso odzvali na poslane jimi opomine prosimo, da po možnosti takoj povrnajo naročino. Komur to začasno ni mogoče, naj nam sporoči.

Vsem onim, ki se ne bodo odzvali, bomo primorani vstaviti nadaljnje pošiljanje lista.

Uprava "Glas Naroda"

Zivljenje vsake ženske je od 18. do 25. leta sedemletna vojska njeve srča s pametjo.

Od 25. do 55. leta je tridesetletna vojska ženske narave s šiviljo.

Od 55. leta naprej pa je trdovratna bramba ruševje se razvaline proti naskrbojci starosti.

Petnajstletna gospodinja premisluje: — Kaj mi je početi; za možitev sem še premislil, zaigranje z otroci pa prestara. — To je grozen položaj!

Pisar (glejde skozi okno): — Sedaj vidim sedeti onega zidarja že tri ure tam na strehi one hiše, pa se roki ni premaknil, da bi kaj delal. Jaz res ne vem, čemu dobivajo prav za prav ti ljudje plačilo!

Zidar (glejde v okno pisarjevo): — Sedaj vidim že tri ure stati tistega pisarja pri oknu, pa se ni peresa naročil v črnilo, da bi pisal. Jaz res ne vem, čemu dobivajo taki ljudje vsak mesec svojo plačilo!

— V spalnici mi ni treba ure,

— je rekla rojakinja. — Kadar pride moj mož domov, vem takoj, koliko je odbil. Ako ropota močno, takrat je šezgodzad; ako pride in me prijazno pozdravi, tedaj je že precej kasno; ako pa že pred vratiči čevljje sezuje in ne priže luči, potem pa vem, da se že dani.

Ranjene fante so prepeljali na kolodvor, kjer so jih za silo obvezali železničarji, o napadu pa je bila obvezčena tudi že reševalna postaja. V njen avtomobil so naložili vseh pet ranjencev, ki so bili nemudoma prepeljani v bolnično. Najhujše poškodbe je dobil Karel Šumberger, ki ima osem sunkov v glavo, pleče in hrbot. Irt je dvakrat ranjen v levo roko, enkrat pa v glavo. Prošek je dobil dva sunka v pleča in ima ranjena pljuča. Taufer je dobil sunek v desno stran pljuč, dočim je bil Pangeršič lažje ranjen na roki. Šumbergerjevo stanje je najbolj resno.

Njim nasproti je sedel Mazovec s Černetom. Mirno je opazoval fante, kako plešejo, okrog pol 21. pa je nenadoma vstal in prekuenal dolgo mizo, s katere so popadali kostareci in litri ter se vino razliilo. Že naslednji hip je planil in sta se v njegovih rokah zabilka dva mesarska moža. Vrgel se je med fante in začel besno otepavati z nožem na levo in desno. Fante so se mu sicer postavili v bran, toda natele so slab. Mazovec je suval okrog sebe in po vrsti onemogočil za borbo več fantov. Morda še naprej divjal in ni izključeno, da bi borba zahtevala kako smrtno žrtev na tlemi mesta, da se ni ojunačil eden izmed gostov in ga ospalil s stolom po roki ter mu izbil en nož.

Nato je planil Mazovec iz dvorane, na dvorišču je naletel še enega, ki je bežal pred njim in ga večkrat sunil z nožem. Za njim so se pognali vsi gostje iz gostilne. V dvorju bega jo je Mazovec izbral proti približno 50 koroškim oddaljenemu kolodvoru. Čez tir se ni upal, ker se je bal, da ga napadnali zaslede, pa pa se je zatekel v prometno pisarno, kjer je tamošnjega prometnega

policijskega konjišča.

7. septembra proti večeru je planil 84-letni užitkar Jožef Cizerl iz Kicara krave iz pašnika proti domu in sicer po cesti Kicar-Velovlak. Pred Ficiakovim hišo v Sp. Velovlaku mu pridrve za hrbotom spašeni konji z vozom, last posestnika Jožefa Lenarta. Ker je

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BRZOVLAK

— Bili smo radovljci v strojni tovarni — Dagbert, dolgi Herford in jaz, — je pripovedoval Paulsen. — Majhno gnezdo oziroma —

— Ko smo se neko jutro preoblačili, je vihtel Herford v roki čisto nov bankovec in ves žarel: — Fantje, danes je moj god in moji stari gospod... poglej, eel stotak.... Ali gresta z menoj vezovat?

— Gospoda moja! — se je spoznajljivo čudil Dagbert, potipal bankovec, se obliknil. To je učinkovalo smerino. Smejali smo se.

Stari smo bili po 16 in 17 let in usmiljenja vredno nevedeli v se stavi spreda za fantovski večer. Napold pa je bilo vse urejeno na splošno zadovoljnost. Ves dan smo se sami sebi zdeli izredno važni. Cholo smo se ozirali na vse ostale svet.

Zvečer smo se sestali. Zelo dobrostanjeni, zapeti. Spored se je razvijal po predpisih. Klasična mešanica. Nekateri so kasneje govorili, da smo bili do nezavesti pijani. Zelena zavist!

Sami si prisvajamo le slavo geni na zamsli: da sem vse tri ključeve večnih vrat prizval na dolg motov: in jih v teku vlačil po mačjih glavah, s katerimi so bile tlakovane ulice našega preseneče nega učnega mesteca. Vendar smo mogli še nekoliko hitreje teči kakor stražnik, ki ga je bil naš hrup prebudil iz spanja.

Na koncu mesta smo posedili po obcestnih kamenih in si oddihivali. Kraljevsko smo bili židane volje. Herford je pel z občutkom, a ne po notah. Dagbert je melahnolično strmel v luno. Meni je bilo hudo slabu.

V tem trenutku nas je zadel žarec luči. Dve žareci oči pred dolgo vrsto luči, sta, zvijanje se kakor kaže, zavili po železniškem tiru.

— Brzovlak! — je poskočil Herford. Stekel je proti prelazu. — Fantje, jaz pa nekaj vem. To bo špas! Predno sva mogla vedeti, kaj hamerava, je vzel z opozorilne table laterne, se postavil med tračnice in začel zamahovati s svetilko.

Dagbert se je bil v tem nekoliko strrenil. — Fant, Herford, ne dejan neumnosti, — je svaril. — V lüknu pojdemo, če se zve.

— Cepe! — je zakričal Herford. In se vedno vihtel svetilko. — Počakajmo! Ali vidis? — je pokazal na obe zareci oči lokomotive. V nočni tisini se je slišalo izpuštanje protipare. Ritmični tak tak koles je zvenel sedaj ukročeno. Nedvzemo je bil strojevodja opazil signal in zmanjšal hitrost.

— Sedaj se pa zgubimo! — je besno zarovel Dagbert. — Tja-le v gozd... Ubral jo je Herford se na tračnicah okrene. Zdaj se razleti laterna na grušču. Črna tema. Kajti tudi luna se je skrila za oblake. Samo obe bleščeci oči lokomotive.

In potem krik. Krik smrtne groze. — Pomagajte! Pomagajte!

BRZOVLAK

In še enkrat iz hropečih prsi: — Pomagajte!

— Moj Bog, — je dejal Dagbert, tekče poleg mene. In že drvi nazaj proti prelazu. Herford je stal kakor prikovani. Besno, divje streša in trga svojo levo nogo. Gleda s kipečimi očmi na oba žarometa. Še sto metrov sta bila oddaljena. Sedaj še 90, potem 80. S strahotno naglico sta se bližala.... še 70, 65....

Herford v divjem obupu trga, stresa, potoza. — Moja noga! — rjeva v smrtni stiski. — Tračnica!

Izra oblikov je padel snop lumičnih žarkov in videli smo: Herfordova peta je bila kakor okovana med glavno in varovalno tračnico. Neločljivo.

Zarometta sta bila oddaljena še 50 metrov.

— Stoj! Stoj! — jim je divjal

POSLEDNJI NEMŠKI VOJNI JETNIK — SLEPAR

Konec letosnjega maja se je vrnil domov in Endingom poslednji nemški vojni jetnik Oskar Daubmann. Bil je 16 let odsoten iz domovine. Svoje in znanec so ga imeli že za mrtvoga. Zato so se nemoč začudili, ko se je mož nekega dne pojavit med živimi. In še več, Daubmann je pripovedoval fantastične stvari o svojem ujetništvu in trdil, da so ga francoske oblasti zaradi poskušenega bega iz ujetniškega taborišča obozidle na dvajset let prisilnega dela v Afriki. Od koder se mu je letos posrečilo pobegniti v domovino.

Ko se je v Nemčiji razvedelo za Daubmannov povrat, so se takoj našli ljudje, ki so začeli glasno zahajevati, naj se stvar preide in ugotovi, če govorit Daubmann resne ali ne. Mnogi poznavalec razmer so namreč že takoj od začetka dvomili, da je Daubmannovi podatki verodostojni. Slednji so nemške oblasti začisale Daubmannina in sestavile obširen protokol z vsemi njegovimi navedbami. Poslali so zapisi francoski vladni Pariz s prošnjo, naj jim pojasni nekatere Daubmannove navedbe.

Francoske oblasti so preiskevale zadevo ter odgovorile, da je Daubmannovo ime v Franciji in njenih kolonijah dočela nepoznamo. Francija nima nikjer nobenega vojnega ujetnika, ki bi moral odsečeti kazzen zaradi pobega. Daubmannovi podatki so torej v hudi oporeki s tem, kar uradno ugotavlja francoska vlada. Niti v Amiensu, niti v Avignonu, kjer se je po Daubmannovih podatkih zadrževal tračni port njegovega oddelka, ne vedo nič o tej aferi.

Pa tudi druge Daubmannove trditve so sporne. Sam pravi, da je bil v taborišču Constantine petnik s številko 102, zapisan pod imenom Guise. Francoske vlada pa je pojasnila nemškemu poštniku v Parizu, da je to ime popolnoma neznan alžirski upravi. Poleg tega

nasproti Dagbert. V teku je bil pograbil ostatke Herfordove svetilke. Kako nezmiseln! Golo na gonsko ravnanje.

30 metrov, 20, 15.

— Pomagajte! — je zaječal Herford. S pojemajočim glasom. Še sto metrov sta bila oddaljena. Sedaj še 90, potem 80. S strahotno naglico sta se bližala.... še 70, 65....

10 metrov, 8 metrov, vlek. Sedaj še 4, 3 metre.... tedaj se ustavi!

Tri metre pred človekom na trčnici.

Konec! Ko je Herford po večmesečni bolezni vstal, se je svetil v njegovih plavih laseh gost pramenil načinu.

On, Dagbert in jaz... nikoli več v življenju nismo pokusili kapljice alkohola.

— Stoj! Stoj! — jim je divjal

SKRIVALIŠČE DRAGOTIN V RUSIJI

RUSIJI

Pred kratkim so v Leningradu odkrili v kleti nekdanjega sladkornega kralja Bobinskega zaklad: dragocene slike, zlato, srebro in bisere. To skrivnost je izdal neki delavec, ki je bil svoječasno pri zakopavanju zaklada. Takoj za tem pa so odkrili v nekem sanatoriju, nekdanji carjevi polletni palači na Krimu, na zanimiv način dragocene nakitje. Bolnik se je nastolil na kip, ki je padel in se zdrobil. V glavi pa se blita skrita nakitja kajne vrednosti.

Veliki nekdanji ruski industrijevalec, ki trenutno živi kot ruski emigrant bedno življenje v Berlinu, pripoveduje, da je premogno steklenje napolnil z bankovci po petsto rubljev in z dragocenimi nakitji, pa jih na raznata mesta po svojem obširnem posestvu zakopal. A danes se več ne spominja, kje so ta mesta. Rubelski bankovci so seveda izgubili svojo vrednost, vendar bi se najdljej sklepalne z nakitjem tudi danes močno razveselil, saj se bleste v nakitju dragi kameni velikanske vrednosti.

Med revolucijo se je premogno ruskin aristokratom posrečilo skriti svoje dragocene. Uporabljali so namreč kar na debelo sledči trik, ki je agenti čeke zvodenil na napalo pot: med hišnimi preiskavami so zmetali vsa nakitja v vodo, ki je bila s črnim počrnjenja... Po preiskavah pa so seveda poskrbeli za druga skrivena, prečestokrat železniške nasipe.

Ker so si mnogi bogatini med revolucijo komaj golo živiljenje rešili, svoja velika imetja pa v zemljo zakopali ali poskrbili v posebne predmete, so pač razumljiva ta bogata odkritja, ki bodo morda število let prisilnega dela v Afriki. Sredi junija je prejel Daubmann razglednico s sliko ladje, o kateri trdi, da ga je prepeljala na evropsko kopnino. Ime ladje pa je bilo prečrtnano in še kemična preiskava je dognala, da mora biti samo ladja "Dirgenti". Ladja s tem imenom pa včeste ni križarila po sredozemskem morju v času, ko se je Daubmann vozil v domovino.

Daubmann je tudi trdil, da se je vozil iz Afrike v Evropo z neko italijansko ladjo. Imena ni hotel navesti, češ, da je dal kapitanu častno besedo, da ga ne bo izdal. Ta okoliščina je močno sumljiva. Sredi junija je prejel Daubmann razglednico s sliko ladje, o kateri trdi, da ga je prepeljala na evropsko kopnino. Ime ladje pa je bilo prečrtnano in še kemična preiskava je dognala, da mora biti samo ladja "Dirgenti". Ladja s tem imenom pa včeste ni križarila po sredozemskem morju v času, ko se je Daubmann vozil v domovino.

Iz vsega tega se vidi, da je Daubmannova zadeva hudo dvomljiva. Če pa je tudi kaj resnice na tem, da je bil Daubmann kot vojni ujetnik v Afriki, je gotovo, da je njegov opis pretiran in da so hočeli, da iz te laži nemški sovražniki Francije kovati političen kapital.

NESREČA NA MORJU

Pred nekaj dnevi je v zelo luđem viharju nasedel na pečine v bližini nizozemske obale belgijski parnik "Joyce", ki je odplul iz Antwerpna s 130 potnik. Rešilni čolni, ki so prišli parniku na pompol, najprej niso mogli priti v bližino ponesrečenega parnika. Z obrežja so nato ustrelili na ladjo z raketo vrv, po kateri naj bi se rešili potniki. Raketa je zadelila na parnik nekega potnika in ga ubila. Druga dva potnika pa sta mislila, da se bo ladja takoj potoplila in sta skočila v morje in se popotila. Končno je uspelo nekaterim reševalnim čolnom, da so se približali ladji. Dva preplašena potnika sta skočila v morje v panju, da bosta tako najprej prisluščila do reševalcev. V nemirnem morju resnčnika nista dosegla čolnov in utonila. Vse ostale pa so reševalci počasi in z velikanskim naporno zvezili na suho.

Bližini Gibraltarja se je te dni vnel angleški tovorni parnik "Gordon". Klub strašni vročini se je posrečilo kapitanu parnika, da je priprjal gorenčo ladjo v gibralatarsko pristanišče, kjer so gasilci ogenj pogasili. Kapitan in šest mož moštva pa je dobilo hude opekline, tako da so jih prepeljali v bolnišnico.

Poziv!

Izdatjanje lista je v zvezki z velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo na ročnino točno.

Uprava "G. H."

VAMPIRJI VELEMESTA

Spisal EMILE GABORIAU

ROMAN

13

— Zadnjič so videli Georgea v Cafe de Paris. Večerjal je s prijatelji. Ob devetih je naenkrat vstal in se pripravil na odhod. Prijatelj ga je hotel spremiti, pa je njegovo prijaznost odklonil. Vprašali so ga, če se bodo tistega večera še videli.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize. — Prva dva ali tri dni se je zdelo ljudi, ki so se najdljej sklepalne z nakitjem tudi danes močno razveselil, saj se bleste v nakitju dragi kameni velikanske vrednosti.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Prva dva ali tri dni se je zdelo ljudi, ki so se najdljej sklepalne z nakitjem tudi danes močno razveselil, saj se bleste v nakitju dragi kameni velikanske vrednosti.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Ah! Jasno je, da je Croisenois nekam izginil in da ga ni nihče več videl.

— Nihče več! — je pripomnil grofica.

— Ne, nihče več, — je ponovil Hortebize.

— Okradli so me! — je vzklknila že na pragu, ne da bi pomislila, da bi jo utegnila služinčad slišati.

K sreči doktor ta čas ni pozabil na svojo vlogo; stopil je brž k vratom in jih zaprl.

— Kaj so vam ukradli?

VSAKDJANJI KRUH

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

15

(Nadaljevanje.)

Tudi tukaj je vse njeno trkanje zastonj! Kliče:

— Strie! Tet! Strie! Greta!

8 hrepenečim pogledom se ozira na nizke šipe stanovanja v kleti. Nobene luči; vsa hiša kot bi izumrla. Kot velika mrtvaška krsta je stala pod nebom, ki je temeljo pod večernim mrakom. Blede zvezde so se pričele prikazovati. Mina pa steguje vrat in se ozira, kje bi našla kako živo dušo.

Mraz jo spreleti po hrbitu. Mačka se s svojim žalostnim mjavanjem pripazi čez sedovedi zid. Večerna sapa se dvigne, se zajame na dvorišču in civili po vseh kotih.

Se vedno se ne more odločiti, da bi šla.

— Strie! Tet! Greta! Artur! Trudi!

Vedno milejši so bili njeni kluci, ki so glasno odmevali čez dvořišče.

Tedaj pa se v drugem nadstropju odpre okno in črna ženska postava se zlekne skozi okno.

— Nikar tako ne razsajajte v nedeljo! Spodaj ni nikdo doma. Vsi so nekam šli na zabavo.

Okno se zožep zapre. Ostri glas je preplašil Mino in nič več se ne upa še glasno klicati. Tiko potrka na drugo okno. Bila je Arturjeva soba.

— Artur! Artur!

Režekova družina je odšla od doma okoli treh popoldne. Že ob dveh so se pričeli pripravljati na izlet. Trudi je morala Eli skolabirati lase, mati Režekova je pripravila nekaj prigrizka. Lepo je bilo pogledati, ko sta Trudi in Eli, držeče se za roke, korakali pred starišči. Gospod Režek je bil zelo dostojanstven s cilindrom in težko zlato verižico. Častitivo je držal svojo ženo pod padzuhom in mati v modri obleki in s čipkami okrašeno čepico je dostojanstveno korakala poleg svojega moža.

Artur ni hotel s starišči, ker se je že njimi nekaj sprl. Ko je bil sam, si je spletel suknjič in sezul čevlje, leže na divan, vrže noge preko naslonjala in kadi eno cigaro za drugo. V nedeljski tišini in v hladu kleti pride zaspancev. Tedaj pa se dvigne, se še nekoliko opoteka, nato pa zleže v posteljo, kjer je bilo še prijetnejše.

Ves zadnji čas je bil Artur zelo len; siten in nataknjen je bil zjutraj in je šel v šolo, čemer je prišel domov in pri večerji je bil vedno slabje volje.

— Kaj pa ti je, Artur? — ga vpraša skrbna mati. — Da si mi tiho, — zavpije na nemo Greto, — nikar vedno ne moti Arturja! V svoji glavi ima svoje misli, biti hoče doktor.

In ravno na to so bili tako zagrizeni, Artur pa ni imel nikakega veselja do učenja. Niti domačih nalog ni hotel delati. Mesto tega je ležal na postelji in gledal pred se, ali pa daleč stegnil noge in jih uprl v kup knjig.

Zadnje leto ni izdelal in je zopet sedel v tretjem razredu z drugimi učencem, ki so bili za glavo nižji kot on. Vsa volja ga je zapustila. Če ga je profesor poklical, ni vedel ničesar. Profesor maže v glavo. Na reče ničesar, toda pokliče fant, kateremu so že pričele poganjati brke, na stran in mu pravi, naj nekoliko premisli, ako ne bi bilo boljše, da se loti nečesa drugega, kot poleg otrok se deti v šoli.

Doma se Artur ni upal o tem govoriti; toliko poguma ni imel. Od dolgega sedenja v šolski klopi je posta že skoro grbast. Kot prej je stezal svoje dolge noge pod klopo in je tekom učne ure sanjal z odprtimi očmi. Celo v šolo mu je sledil duh kleti. V nosu mu je udarjal vonj po ovrenih zeljnatih glavah, gnilem sadju, viadel je smejoče obrale dekel, slišal je njihovo klepetanje in pripovedovanje. Šumenje njihove obleke se mu je zdele kot dotik njegovega telesa. Mati je rada videla, ako se je vrtl v trgovini in k temu ga je vedno silila. In zdaj se je ni mogel več rešiti.

Klet — klet! Tam je rastel. Njegove na temu kleti navajene oči skoro niso mogle prenati svetlobe v šoli. Kaj mu bo latinščina in grščina! — Nekaj zelenjave za juho! — Deset funtor krompirja! — Kam gremo v nedeljo? — Plesat? — No, kaj pa dela tvoj fant? — To je bil jezik katerega je razumel. Dekle so se že njim zahvale in mati jim je že skriva prikimovala. Kaj so mu bile mar knjige!

Pred nekaj dnevi pa je šolski ravnatelj pisal gospodu Režeku in mu svetoval, da vzame svojega sina iz gimnazije, ker je takoreč pohujšanje za celi razred, poleg tega pa bo vsled izgubljene časa imel škodo za svojo bodočnost.

Gospa Režekova je bila vsa potrta, njen ponos je bil razčlenjen. Vsa razjarjena pride v sinovo sobo, ki je brez vsakega zanimala gledal v neko knjigo. Mati mu iztrga knjigo in ga udari po glavi. Listi knjige letijo po celi sobi.

— Ti lenuh! Ti tepec! Ti — ti — cela povodenj psovruha in njih ust. — Ali smo za to izdali toliko denarja in smo se toliko zatajevali, da moreš ti pasti lenubo! Ali nimaš niti drobitnice časti v svojem telesu? Sram te naj bo tja do grla! Ali ne bi mogel biti starišči, ki so zate vse žrtvali, na pomoč v starosti? Samokolnico boš vozil, drugega nič! Toda ne, fantič, tega ne — to sem doktorju dolžna — naravnost v šolo boš šel in se boš kaj pametnega učil!

Grenko se ji nasmeje v obraz.

— Kaj pametnega! Prestar sem za to. Vprašajte ravnatelja! Tam se mi smejejo.

— Neumnost! Oče bo ravnatelju že vse natančno pojasnil. Ti greš!

— Ne grem!

— Kaj? — Gospa Režekova pogleda sina, kot bi govoril zmenšano.

Potiplij ga za čelo.

— Ali si bolan — kaj? Jaz pravim, da greš!

— Jaz pa nočem več, — zavpije z nenavadenim obupnim glasom. — Napravite, kar hočete — grem pa od hiše.

— Haha! Samo poskus. Povem ti, da boš kmalu zopet poiskal mater. E, ne bo ti ugajalo pri zidanju nositi opeko in kamenje, ali pa odmetavati sneg. Kaj pa hočeš? Saj nič ne znaš!

Artur vzdihne in zakrije obraz z rokami.

— Ne, ne, — nadaljuje mati nekoliko milješje, se pripogne in pobira liste knjige. — To je vse neumnost. V šoli niso pravični proti tebi. Toda nikar se ne ustrasi! Jaz jim bom že pokazala, kaj je pravica — doktor boš pa le! In s tem je konec!

— Ne bom — nikdar ne bom — nikdar ne morem biti!

— In zakaj ne, ako smem vprašati? To bi bilo nekaj! — Jezzo udari s pestjo po mizi. — Ako ti mati reče, da boš to, potem tudi boš!

— Ne morem.

— Zakaj ne moreš?

Arthur dvigne glavo in pogleda mater z oteklimi, krvavimi očmi. Njegov obraz je bled in ustnice se mu tresejo. Nobene besede ne more izpregovoriti. Toda bil je dolg, tih, pa izgovorjen pogled.

— No, ali bo kaj? Zakaj ne moreš?

Divje se ozirajo njegove oči po kleti — iz trgovine se sliši smeh in vriščanje dekel; oče je imel že njimi svoje običajne trgovske šale; poleg je pela Eli svoje navadne pesmi ter si je tolkla takt s petami.

— Ali slišite? — pravi slednjč Artur. — Ne morem — klet

— Klet — ali ne vidite, da ne spadam v klet Zame ni učenje.

— No, in kaj? — Mati ga pogleda, kot ga ne bi razumela.

— Klet — ali ne vidite, da ne spadam v klet? Zome ni učenje. Pustite me, da postanem kar je za mene.

Maty glasno krikne.

— Kaj, klet ni dovolj dobra za tebe! Le počakaj. — Režek! Režek!

In Režek že prihiti.

— Režek! — Mati stoji in lovi sapo ter s stegnjenim prstom kaže na sina. — Zanj ni dovolj dobra — klet — sramuje se staršev.

(Dalje prihodnjic.)

Za matere in gospodinje

Zdravniški nasveti za otroke.

Otrok, ki obiskuje šolo, naj leže zgodaj spati in naj spi 9 do 12 ur. Večerja naj kaj lahko in čim bolj zgodaj.

Njegova spalnica naj bo kolikor mogoče velika in dobro zračena.

Preden otrok leže, naj izvaja kakšne utrijevalne procedure — (stopanje z bosimi nogami, umivanje s hladno vodo itd.), vendar pretiravanje ni na mestu, ker mu utegne škodovati živčno in izvaditi malokrvnost.

Otrok naj vstane zjutraj dovolj zgodaj, da opravi še vse potrebno pred odhodom v šolo. Dobro je tudi, da opravi že zvečer svoje naloge in druga dela in da se že takrat temeljito umije, očedi zobe itd. Tudi na to velja paziti, da se otrok navadi opraviti svoje telesne potrebe že pred odhodom v šolo.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.

Otrok naj se čim prej privadi popolne čistoče, roke naj si umije po vsakem delu in pred vsako jedjo, lase naj ima vedno počasne in okrtačne, nohte porezane in čiste, noge vsak dan umite. — Madeži od črnila se odstranijo s citrono ali še bolje z vinsko kislino na delu.